

Η αγκαλιά της Παρουσίας Του.....

[/ Ορθόδοξη πίστη](#)

Αρκετές φορές προσπαθώ να καταλάβω πως φανταζόμαστε την παρουσία του Θεού στην ζωή μας. Η αλήθεια είναι ότι οι περισσότεροι, περιμένουμε να ανοίξει ο ουρανός και με ένα χολιγουντιανό τρόπο να βγει ένα χέρι που θα ανήκει στο «Θεό» να μας δώσει αυτό που ζητάμε. Άλλοι πάλι ότι από τα ουράνια στρώματα θα κατέβει ένα υπέρτατο Ον, το οποίο με φαντασμαγορικό κινηματογραφικό τρόπο θα επέμβει στην γή στην ιστορία, στην ίδια μας την ζωή.

Ξεχνάμε βέβαια ότι ο Θεός είναι πνεύμα. Ξεχνάμε ότι όλες οι ανθρωπομορφικές εικόνες περί Θεού δεν απευθύνονται στο Είναι του, αλλά στην δική μας αδυναμία να κατανοήσουμε έξω από εικόνες και σύμβολα.

Τα πράγματα όμως είναι πολύ πιο απλά ίσως. Ο Θεός που περιμένουμε έχει ήδη φανεί στο πρόσωπο του Χριστού. Και μας είπε, ότι ένα έχουμε αγάπη ο ένας για τον άλλο θα είναι μέσα μας και δίπλα και γενικότερα στην ζωή μας. Και ότι η μόνη οδός γνώσεως του Θεού είναι η αγάπη. Έλα όμως που εμείς δεν την αντέχουμε ούτε να την δίνουμε πολλώ δε μάλλον όταν μας την δίνουν, και αρεσκομάστε σε μια μαγική, συναισθηματική και φαντασιακή εικόνα Θεού.

Κοιτάξτε εάν ο Θεός ήθελε να επικοινωνεί μαζί μας, μέσα από ένα νεφελώδες συναισθηματισμό που πολλές φορές γίνεται και παραληρηματικός, δεν θα ερχόταν

στο κόσμο να ενσαρκωθεί και να γίνει άνθρωπος. Θα μας αποκαλύπτε απλώς μια ουράνια ιδέα. Μια ουράνια αρχή με την οποία θα έπρεπε να συντονιστούμε. Ενώ τώρα στο πρόσωπο του Χριστού μας αποκαλύπτει μια σχέση!!!

Αυτό το κάνει για πολλούς βέβαια λόγους μα ένας πολύ σημαντικός είναι γιατί ο Θεός δεν είναι αφηρημένη ανώτερη δύναμη, ούτε μια απρόσωπη συμπαντική ενέργεια. Αλλά πρόσωπο με συγκεκριμένες ιδιότητες. Μπαίνει στην ιστορία και στην καθημερινότητα μας. Αποκαλύπτεται.

Μια από αυτές τις αποκαλύψεις Του, όχι μόνο αυτή, γιατί ο Θεός φανερώνεται με πολλούς τρόπους και μάλιστα παράδοξους, είναι μέσα από τους ανθρώπους που είναι διπλά μας, ή εμφανίζονται στην ζωή μας.

Γι αυτό όταν ζητάμε την βοήθεια του Θεού, όταν λέμε μα που είναι ο Θεός, γιατί δεν μου φανερώνεται, ας κοιτάξουμε και λιγάκι δίπλα μας. Γιατί στα πρόσωπα των ανθρώπων φανερώνεται η αγάπη του Θεού σε εμάς. Εκεί θα βιώσουμε την παρουσία Του. Όταν μας στέλνει ανθρώπους που μας αγαπάνε, μας προσέχουν, μας στηρίζουν, δεν μας κρίνουν ούτε μας επικρίνουν και δεν μας καταστρέφουν. Και αν ορισμένοι δεν τους συναντήσαμε ακόμη θα μας τους φανερώσει εάν εμείς είμαστε έτοιμοι για αυτή την κοινωνία μας μαζί τους.

Έλεγε ένας γέροντας ότι εγώ την αγάπη του Θεού την κατάλαβα όταν γνώρισα τον παπά- Φ..... εκεί ένιωσα ψυχή και σώματι τι σημαίνει να σε αγαπάει ο Θεός. Άλλος φίλος καλός, μου έλεγε: πάτερ μου, τόση αγκαλιά που πήρα από τον Γέροντα, δεν την έχω πάρει ποτέ από τον πατέρα μου. Στην σχέση μαζί του κατάλαβα τι σημαίνει να σε αγαπάει κάποιος. Πήρα κοντά του την αγάπη που δεν είχα νιώσει ποτέ.

Μια κοπέλα μου είπε: μέσα σε μια αγκαλιά έκανα την πρώτη μου εξομολόγηση και ένιωσα την αγάπη του Κυρίου μας. Άλλη μου ανέφερε. Εγώ αγάπη δεν πήρα από το σπίτι μας. Μα μου έδωσε απίστευτη στοργή μια κυρία γειτόνισσα που δεν είχε παιδιά. Εκεί κατάλαβα ότι κάποιος με αγαπάει. Τον Αββα Ποιμένα τον έλεγαν επί γης Θεό; Γιατί; Γιατί σκέπαζε όλους τους ανθρώπους με την αγάπη του και δεν τους κατέκρινε. Μα και τον παπά-Σάββα στο Άγιον Όρος, έτσι τον προσφωνούσαν, γιατί όταν τον συναντούσες καταλάβαινες αναλογικά πάντα, πως είναι η αγάπη του Θεού.

Εμείς όμως τι κάνουμε τους ανθρώπους που μας στέλνει ο Θεός; Τους διώχνουμε από την ζωή μας. Τους συκοφαντούμε τους εκδικούμαστε γιατί μας αγάπησαν και εμείς δεν το αντέξαμε.

Μήπως λοιπόν ο Θεός έχει φανερωθεί πολλές φορές στην ζωή μας και εμείς απλά δεν τον καταλάβαμε γιατί ψάχνουμε στα νεφελώματα της φαντασίας μας και όχι στην ιστορία της ζωής μας; Μήπως κοιτάμε ουρανό και δεν βλέπουμε ότι στέκεται δίπλα μας; Ότι πολλές φορές όπως έλεγε και ο π. Δημήτριος Στανιολάε; ο Θεός κοιμάται στο ίδιο το κρεβάτι μας;

π. λίβυος- Χαράλαμπος Παπαδόπουλος.

Πηγή: plibyos.blogspot.gr